

[Finansministeren.]

den 15. december, nemlig at de udgifter, der kan anerkendes som fradragsberettigede i relation til skatten, alene bør være sådanne, som er nødvendige til erhvervelse af indkomsten, altså et strengt omkostningssynspunkt. Dette synspunkt kan man ikke anlægge på de offentlige udgifter. Her står det offentlige jo i mange tilfælde over for at skulle modtage gæster og yde dem den spisning, eller hvad man nu mener der er nødvendigt for, at det offentlige kan optræde på en værdig måde, og derfor er det ikke sikkert, at man helt kan anvende de samme regler for de offentlige spisninger som for de private. Men jeg vil gerne understrege, at det må være en selvfølge, at de offentlige udgifter på dette område holdes nede på det laveste niveau, og jeg vil gentage — jeg tror, vi kan sige med sandhed — at det er meget lidt, det offentlige bruger til repræsentation. Det er uendelig lidt i forhold til det, der bruges inden for det private erhvervsliv, og det er kun godt. Nu får vi denne undersøgelse, og så kan vi jo vende tilbage til spørgsmålet, om det også for det offentliges vedkommende eventuelt skulle være rigtigt at fastsætte visse satser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Asger Jensen* til boligministeren:

„Vil ministeren frigive privatfinansieret plejehjemsbyggeri eller i det mindste tillade, at plejehjem bliver sidestillet med kontorer og butikker m. v., således at der i et boligkompleks kan bygges indtil en tredjedel plejehjem uden igangsætnings-tilladelse?“

Asger Jensen: Det spørgsmål, jeg har stillet den højtærede boligminister om hel eller delvis frigivelse af plejehjemsbyggeri, taler jo i og for sig for sig selv. Vi ved alle, hvor sørgeligt vi er bagefter med plejehjems- og alderdomshjembyggeriet, og da sådanne plejehjem jo i høj grad aflaster lejligheder og i sig selv er boliger, er det egentlig uforståeligt, at det dér, hvor boligbyggeriet i øvrigt er frit, ikke også er ganske frit at bygge plejehjem. Det er vel oven i købet gået sådan her i den senere tid, at man har strammet praksis, så det er blevet vanskeligere at bygge plejehjem i visse til-

fælde. Jeg tænker her på det tilfælde, at man alligevel bygger et større boligkompleks, f. eks. et større kollektivhus, hvortil det er helt naturligt at der er knyttet et plejehjem. Hidtil har det været muligt at bygge sådanne plejehjem ved siden af eller sammen med det andet, men det har været forsøgt forhindret i den senere tid, hvilket har virket ganske særlig urimeligt og næsten umuliggjort et sådant byggeri.

Siden jeg har stillet spørgsmålet, har jeg set visse udtalelser fra regeringens side om, at man nu har i sinde at indføre lempelser på dette område, og det vil jeg håbe at boligministeren her kan bekræfte. Så sent som for en måneds tid siden, da vi drøftede de sociale forhold under finanslovdebatten, var jeg inde på lignende tanker. Da var den højtærede socialminister ikke i stand til at give mig noget tilsagn på dette område, men jeg håber, at det på den her givne anledning vil være muligt for boligministeren.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg er meget tilfreds med, at hr. Asger Jensens spørgsmål giver mig mulighed for her i folketinget at give den oplysning, at det er regeringens hensigt i nær fremtid i forbindelse med ophævelsen af de sidste reguleringer af boligbyggeriet at frigive hele plejehjemsbyggeriet og samtidig frigive byggeri af børneinstitutioner som vuggestuer, børnehaver og fritidshjem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bækgaard* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren lade foretage revision af snekastningsloven?“

Skriftlig begrundelse:

Siden 13. april 1938 er der ikke ud over en udskydelse af en enkelt tilskudsparagraf foretaget en revision af snekastningsloven. I den forløbne tid er landbrugets arbejdskraft formindsket betydeligt, og selv om kommunernes folk de aller fleste steder udfører snerydningsarbejdet nu om dage, er en snerig vinter dog en belastning for de mange hundrede landmænd, der ifølge loven er beskikket til snefogder.